

Scris de cristian.hostiuc pe 27 martie 2022, 10:54

Cum se vede de la Bucuresti razboiul din Ucraina

Cum se vede de la Bucuresti, alaturi de o cafea de la Starbucks, de catre corporatistii mei razboiul din Ucraina si lupta lui Zelensky pentru tara lui.

Marti, ora 23.57, cand am inceput sa scriu acest articol, televiziunile anuntau ca rusii, cu 14 nave, se pregatesc sa debarce in Odessa in incercarea de a cuceri acest port la Marea Neagra. Kievul este bombardat in continuare si este doar o chestiune de ore sau de zile pana cand rusii vor da asaltul final. La Kremlin, Putin continua teleconferintele cu liderii europeni, in timp ce liderul Ucrainei, Volodimir Zelenski, este constient ca NATO nu va interveni si Ucraina nu va fi primita in Alianta. Premierii Poloniei, Cehiei, Slovaciei sunt la Kiev, in mijlocul bombardamentelor, pentru a-si arata suportul pentru Zelenski si Ucraina. Nu stiu ce va fi pana luni, cand aceasta revista ajunge la voi. Atacul armat al Rusiei impotriva Ucrainei, inceput pe 24 februarie, a adus discutii aprinse peste tot, dar parerile cu privire la acest act criminal al lui Putin incep sa fie nuntate pe masura ce zilele trec iar orasele Ucrainei sunt ingropate la propriu si la figurat in urma bombardamentelor Rusiei. in cercul meu, corporatist, de birou, de centrul Capitalei, Putin este vazut ca un nebun care vrea sa distruga pe toata lumea, in timp ce Zelenski este vazut nu ca un erou, asa cum era perceput in primele zile, ci ca un sinucigas care si-a distrus tara si poporul. Ce sens avea aceasta rezistenta si de ce? Este o intrebare care revine tot timpul. Prin aceasta lupta, total inegala, intre armata rusa si cea ucraineana, daca rezultatul este bombardarea oraselor, distrugerea drumurilor, moartea oamenilor, a copiilor etc., Zelinski si-a distrus tara.

Corporatistii mei ar fi predat mai degraba Ucraina lui Putin, care si-ar fi instalat propriul guvern. Viata ar fi mers ca inainte, poate putin mai saraca pentru ca rusii mai degraba aduc saracie decat dezvoltare, economia si businessul ar fi mers, oamenii ar fi fost feriti, chiar daca ar fi fost infranti prin faptul ca rusii s-ar fi instalat la Kiev. Tot "eroismul de cafea" in care lumea ii admira pe ucraineni, dar de la distanta, este bun pana la un anumit punct.

Tocmai de aceea avem cozi interminabile la pasapoarte, pentru ca lumea sa fie pregatita daca vreo racheta zboara pana la Bucuresti. Apararea tarii, cu tot ce implica acest lucru, nu este in fruntea listei corporatistilor, cel putin ai mei. Nimeni nu vrea sa-si sacrifice traiul, viata, familia pentru niste sloganuri. Lumea a devenit prea globala, iar patriotismul, cel putin al nostru, s-a diluat intr-un pahar de prosecco.

Cafenelele si restaurantele din Bucuresti sunt destul de pline acum, chiar daca inflatia este la ceruri, iar economia incepe sa scada accelerat. Ucraina este la televizor si nu sunt multi care pot sa inteleaga drama de acolo. Cel putin nu dintr-un Starbucks, savurand o cafea in timp ce

soarele incepe sa-si faca simtita prezenta.

Corporatistii mei se uita cu neintelegere la ucrainenii care isi apara tara si nu inteleg de ce fac acest lucru. In orice moment, ar da patriotismul pe o masa buna, lipsita de griji. Nimeni nu-si pune problema sa-si apere tara cu arma in mana pentru ca ar fi o nebunie, n-ar avea niciun sens. Multi se uita si remarca asaltul refugiatilor din Ucraina in Bucuresti in acele masini mari, negre si foarte scumpe.

Ucrainenii stau la hotelurile bune din Bucuresti, iar restaurantele de top au mesele ocupate. Cei care au venit cu primul val din Ucraina sunt refugiatii cu bani, cu mii, zeci, sute si milioane de euro sau dolari. Duminica a facut valva cazul unei familii din Ucraina, el si ea, care au incercat sa intre in Romania cu 24 de genti de firma si 1,6 milioane de dolari cash. Primii care au fugit din Ucraina sunt cei care au avut posibilitatea sa faca acest lucru, iar cei care au ramas sunt considerati saraci, pentru ca nu au avut si nu au cu ce sa fuga din tara.

Bineinteles ca sunt si exceptii, drame in adevaratul sens al cuvintului, pe care le traiesc acesti refugiatii. Exista o teama in randul corporatistilor mei, ca viata buna pe care o duc aici, in Bucuresti, in Romania, s-ar putea schimba. De altfel, incepe sa se schimbe din punct de vedere economic, pentru ca vremurile devin mai dificile, dar de aici pana la un razboi militar in toata regula este o distanta destul de lunga. Si nu sunt multi doritori care ar vrea sa faca un pas inainte si sa puna mana pe arme, ca ucrainenii. Atata timp cat nu suntem noi implicati intr-un mod direct, putem spune orice. Dar ceea ce este de retinut tine de faptul ca este mai importanta viata si pacea burgheza decat bombardamentele si lupta sinucigasa a lui Zelenski.

Aceasta opinie a aparut prima data pe [Business Magazin](#).

ADRESA: <http://crct.ro/nzma>